

Politika Dergisi - Cansu Eraydın Mülakatı

İçeriği Yazan: [Gökhan YILMAZ](#) [1] Zaman: Çar, 05/12/2012 - 01:50

PD Raporaj Ekibi: [Gökhan YILMAZ](#) [1]

CANSU ERAYDIN (BALYOZ DAVASI'NDAN TUTUKLU (E) TUĞAMİRAL HAKAN ERAYDIN'IN KIZI

Gökhan Yılmaz: Merhaba Cansu, seni biraz tanıyabilir miyiz? Cansu Eraydın kimdir, neler yapar?

Cansu Eraydın: 1991, İstanbul doğumluyum. Galatasaray Üniversitesi Fransız Dili ve Edebiyatı 4'üncü sınıf öğrencisiyim. Edebiyat ve Tiyatro ile iç içeyim. Bol bol kitap okur, yazı yazmayı oldukça severim. 9 Eylül 2011 tarihinden beri Çarşamba günlerini ipe çekerim.

Gökhan Yılmaz: Bildiğimiz kadarıyla siz de "balyoz mağdurusunuz." Peki sizce nedir Balyoz? Sizin izlenimleriniz, bu konuda bizimle paylaşabilecekleriniz nelerdir?

Cansu Eraydın: Balyoz, Cumhuriyet tarihinin en büyük iftira kampanyalarından birisidir. Öncesinde Amirallere Suikast, Poyrazköy, Askeri Casusluk gibi davalarla kamuoyu yoklanmış, insanların nabızları ve tepkileri ölçülmüştür. Daha sonrasında bu olağanüstü sessizlik ve tepkisizliğin üzerine asıl hedef olan emekli ve muvazzaf subaylar Balyoz davası ile Silivri, Hasdal, Hadımköy ve Maltepe cezaevlerine gönderilmişlerdir.

Balyoz davası; ODTÜ, Boğaziçi Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, ABD ve Almanya'nın saygın bilirkişi raporlarının mahkemece yetersiz kaldığı(!), 1957 adet maddi hatanın kabul edilmediği(!), ve Devletin resmi kurumlarından getirilen belgelerin geçerliliğinin olmadığı bir davadır(!).

Bu ve benzeri davaların ne olduğunu daha iyi anlamak için, her defasında tekrarladığımız gibi, yalnızca bir kere mahkemeye gelmek ve 'yargının' nasıl işlediğine tanık olmak yeterli.

Gökhan Yılmaz: Ailecek çok yıprandınız, bu gibi davalarda böyle olur. Bu süreçte neler yaşadınız, çok özele inmek istemiyorum lakin bize o süreçte neler yaşadığınızı, neler hissettiğinizi anlatır mısınız?

Cansu Eraydın: Doğruyu söylemek gerekirse çok yıpranmadık. Bu sürecin en başta babamın yokluğu olmak üzere ailemiz için eksileri olduğu gibi, artıları da oldu. Hiçbir cezaevi ziyaretimde babamın suratını asık, bünyesini sağlıksız görmedim. Annemin de benim de en büyük güç kaynağımız, onun bize yol gösterici olan "gerçekçi iyimserlik" düşünce sistemi oldu. Aslında ben babamdan hem askeri hem de sivil cezaevlerinde nasıl yaşanması ve düşünülmesi gerektiğini, annemden ise dışarıda en büyük mağduriyetlere karşı nasıl sapsağlam ayakta durulabileceğini gözlemledim, öğrendim.

Gökhan Yılmaz: Cansu Eraydın, babası olan Hakan Eraydın'ı nasıl bilir? O nasıl bir baba, bunun yanında nasıl bir asker? Peki o bu süreçte neler yaşadı, balyoz davasına ve diğerlerine nasıl bakıyor? İçerdeki yaşamdan size mutlaka bahsediyordur. Neler yaşamışlar, yaşıyorlar biraz bundan bahsedebilir misin bize?

Cansu Eraydın: Babamın üzerinde ister üniforması, ister bir şort ve tişört olsun, ben ondan her zaman çok etkilendim. O her şeyden önce çok kaliteli bir insan, harikulade bir baba, karısına çok âşık

bir koca, ve de bembeyaz üniformasını Silivri Cezaevi'nin kapısında üzerinde en küçük bir leke olmaksızın teslim eden onurlu ve çevik bir Subay. Gururla belirtmeliyim ki, babam Deniz Harp Okulu'nu da Deniz Harp Akademisi'ni de birincilikle bitirmiş, ve amirleri tarafından her zaman takdir görmüş, işini layıkıyla yapan bir asker olmuştur.

Babam bulunduğu cezaevini kendisine bir kamp alanına çevirmeyi başardı; onun için yepyeni bir dil olan Fransızca'ya başladı ve onu öyle ilerletti ki, her hafta ziyaret dönüşü elimde mutlaka onun tarafından yazılmış 2-3 sayfalık Fransızca bir mektup oluyor. Cezaevi koşullarının ve yaşam tarzının ona Harp Okulu'nu ve seyre çıktığı yılları anımsattığını, hatta şu an ki koşunun o dönemlerdeki gemi makarasından daha büyük olduğunu, daha rahat hareket alanı olduğunu söylüyor. Şunu hiç unutmamak lazım ki, onlar asker. Aklınıza gelebilecek her yerde yaşamaya ve hayatta kalmaya henüz 13-14 yaşında girdikleri askeri lisede öğrenmeye başlıyorlar. İster şu an olduğu gibi aşırı rutubetten duvarlar kabarsın, çatlasın, ister avluda koşuya çıktığı o küçücük alanda 1 turu 10 kişi beraberinde 15 saniyede tamamlasın ve saatlerce aynı kutu gibi yerde dönsün dolansın. Tüm bunlar idrak edilebilir şeyler ancak kimsenin suçsuz yere özgürlüğünün elinden alınması kabul edilemez.

Gökhan Yılmaz: Cansu, babasını özleyiyor mu? Babası gibi bir asker olmayı düşündü mü acaba hiç?

Cansu Eraydın: Babamı elbette ki çok özleyorum. Onun gibi bir babaya sahip olduğum için her gece ne kadar şanslı ve gururlu olduğumu düşünüp, huzur içinde uyuyorum. Ben babamın görev yaptığı savaş gemilerinin içerisinde koşuştururken büyüdüm. Babam gibi bir Deniz Subayı olmayı çok istedim, ancak kendisi ne kadar meşakkatli ve zor bir meslek, hatta bir yaşam tarzı olduğunu bire bir yaşamış bir insan olduğu için bu düşünceme pek sıcak bakmadı.

Gökhan Yılmaz: Siz bu davanın içinden birisiniz. Bire bir yaşadınız adeta süreci. Bize bu davayla ilgili bilmediğimiz, gözden kaçan ya da medyaya yansımayan bir şeyler söylebilir misiniz ya da bazı detaylar verebilir misiniz? Biz balyozu ne kadar biliyoruz, özüne incek olursak biz neler bilmiyoruz? Neleri gözden kaçırdık?

Cansu Eraydın: Medyada, hüküm verildiği gün sanki bütün aileler kahrolmuş, ayılıp bayılmış gibi gösterildi. Ancak içerisinde adım atılacak yer kalmayan mahkeme salonu, heyet gittikten sonra asker ailelerine öylesine yakışan bir görüntü verdi ki; çoluk çocuk, eş dost, kimi sandalyelerin üzerinde, kimi demirlere tutunmuş birbirine kenetlenerek marşlar, sloganlar, gurur dolu cümlelerle haykırdı kıvancını.

O komik cezaların verildiği gün bizim beraatımız olmuştur. Biz bu masumiyet madalyasını yaşantımız boyunca onurla taşıyacağız.

O kadar çok değişik duyguyu bir arada yaşıyorsunuz ki; babanız suçsuz, zaten aylardır, yıllardır hapiste tutuluyor, bir de bunun üzerine 16-18-20 yıl arasında ağırlaştırılmış bir ceza alıyor. Ardından düşünüyorsunuz, neden bunlar benim başıma geliyor? Suçsuz ise neden bize bunları yaşattırıyorlar? Sonra geçmişe bakıyorsunuz. Sadece Türkiye'nin geçmişine değil; dünya geçmişine bir bakın; Galileo, Sokrates, Dostoevski, Nazım Hikmet gibi isimler yıllarca suçlu gösterilirken, bizim de aynı şeye maruz kalmamız bana hiç anormal gelmiyor. Onların suçları ne idi? Cevabı var mı? Yok! Babalarımızı da olmamış bir darbe, gitmedikleri defalarca kanıtlanan bir seminer toplantısı ve, sahteliği bilmaksızın kanıtlanan dandik CD'lerle içeride tutuyorlar. Pekala ama, benim asıl anlamadığım yapılan sahteciliklerde nasıl bu kadar dikkatsiz olunduğu ve amatör kalındığı!

Gökhan Yılmaz: Yaşadığınız ve yaşıyor olduğunuz bu zor ve uzun süreçte size kimler destek verdi? Yeterli desteği buldunuz mu eş dosttan, STK'lardan, askeri dayanışmalardan? Kamuoyu sizi ne kadar sahiplendi Cansu?

Cansu Eraydın: Babam, annem ve ben yine en büyük desteği ve gücü birbirimizden aldık. Dede ve

anneanne şefkatini her zaman arkamda hissettim. Onlar 3 gerçek darbe yaşamış ve bu sebeple zamanında üzölmüş, zorluklar çekmiş insanlar. Darbenin ne anlama geldiğini bildikleri için babamın tutuklanmasına anlam veremiyorlar, “Bu insanlar nasıl darbe yapmışlar, hani nerede ıslak imzalar, suçlandığı tarihte yurtdışında toplantıda olan baban nasıl aynı zamanda toplantıya katılabilir ki?” gibi çok haklı sorular soruyorlar.

Ardından çok kısa süre içerisinde tanıdığımız/tanımadığımız diğer mağdur ailelerle birleştik, ve kendi içimizde koskocaman bir aile oluverdik. Sonuçta, acılarımız da sevinçlerimiz de aynıydı. Birbirimizin dilinden en iyi yine biz anlıyorduk.

Ayrıca, kendi ailelerine bile zaman ayırmaya vakti olmayan, ancak, bu süreçte bizi asla yalnız bırakmayan çok yakın aile dostlarımız da her daim yanımızda oldukları için çok şanslıyız. Bir bakıyorsunuz, baba yarısının bile sizden sakındığı ilgi ve şefkati bambaşka insanlarda görüyorsunuz, hissediyorsunuz. Bu sürecin olumlu yönlerinden birisi sanırım, insanları gerçekten tanımak oldu.

Gökhan Yılmaz: Merhaba Cansu, seni biraz tanıyabilir miyiz? Cansu Eraydın kimdir, neler yapar?

Cansu Eraydın: 1991, İstanbul doğumluyum. Galatasaray Üniversitesi Fransız Dili ve Edebiyatı 4’üncü sınıf öğrencisiyim. Edebiyat ve Tiyatro ile iç içeyim. Bol bol kitap okur, yazı yazmayı oldukça severim. 9 Eylül 2011 tarihinden beri Çarşamba günlerini ipe çekerim.

Gökhan Yılmaz: Bildiğimiz kadarıyla siz de “balyoz mağdurusunuz.” Peki sizce nedir Balyoz? Sizin izlenimleriniz, bu konuda bizimle paylaşabileceğiniz nelerdir?

Cansu Eraydın: Balyoz, Cumhuriyet tarihinin en büyük iftira kampanyalarından birisidir. Öncesinde Amirallere Suikast, Poyrazköy, Askeri Casusluk gibi davalarla kamuoyu yoklanmış, insanların nabızları ve tepkileri ölçölmüştür. Daha sonrasında bu olağanüstü sessizlik ve tepkisizliğin üzerine asıl hedef olan emekli ve muvazzaf subaylar Balyoz davası ile Silivri, Hasdal, Hadımköy ve Maltepe cezaevlerine gönderilmişlerdir.

Balyoz davası; ODTÜ, Boğaziçi Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, ABD ve Almanya’nın saygın bilirkişi raporlarının mahkemece yetersiz kaldığı(!), 1957 adet maddi hatanın kabul edilmediğı(!), ve Devletin resmi kurumlarından getirilen belgelerin geçerliliğinin olmadığı bir davadır(!).

Bu ve benzeri davaların ne olduğunu daha iyi anlamak için, her defasında tekrarladığımız gibi, yalnızca bir kere mahkemeye gelmek ve ‘yargının’ nasıl işlediğine tanık olmak yeterli.

Gökhan Yılmaz: Ailecek çok yıprandınız, bu gibi davalarda böyle olur. Bu süreçte neler yaşadınız, çok özele inmek istemiyorum lakin bize o süreçte neler yaşadığınızı, neler hissettiğinizi anlatır mısınız?

Cansu Eraydın: Doğruyu söylemek gerekirse çok yıpranmadık. Bu sürecin en başta babamın yokluğu olmak üzere ailemiz için eksileri olduğu gibi, artıları da oldu. Hiçbir cezaevi ziyaretimde babamın suratını asık, bünyesini sağlıksız görmedim. Annemin de benim de en büyük güç kaynağımız, onun bize yol gösterici olan “gerçekçi iyimserlik” düşünce sistemi oldu. Aslında ben babamdan hem askeri hem de sivil cezaevlerinde nasıl yaşanması ve düşünölmesi gerektiğini, annemden ise dışarıda en büyük mağduriyetlere karşı nasıl sapasağlam ayakta durulabileceğini gözlemladim, öğrendim.

Gökhan Yılmaz: Cansu Eraydın, babası olan Hakan Eraydın’ı nasıl bilir? O nasıl bir baba, bunun yanında nasıl bir asker? Peki o bu süreçte neler yaşadı, balyoz davasına ve diğerlerine nasıl bakıyor? İçerdeki yaşamdan size mutlaka bahsediyordur. Neler yaşamışlar, yaşıyorlar biraz bundan bahsedebilir misin bize?

Cansu Eraydın: Babamın üzerinde ister üniforması, ister bir şort ve tişört olsun, ben ondan her zaman çok etkilendim. O her şeyden önce çok kaliteli bir insan, harikulade bir baba, karısına çok âşık bir koca, ve de bembeyaz üniformasını Silivri Cezaevi'nin kapısında üzerinde en küçük bir leke olmaksızın teslim eden onurlu ve çevik bir Subay. Gururla belirtmeliyim ki, babam Deniz Harp Okulu'nu da Deniz Harp Akademisi'ni de birincilikle bitirmiş, ve amirleri tarafından her zaman takdir görmüş, işini layıkıyla yapan bir asker olmuştur.

Babam bulunduğu cezaevini kendisine bir kamp alanına çevirmeyi başardı; onun için yepyeni bir dil olan Fransızca'ya başladı ve onu öyle ilerletti ki, her hafta ziyaret dönüşü elimde mutlaka onun tarafından yazılmış 2-3 sayfalık Fransızca bir mektup oluyor. Cezaevi koşullarının ve yaşam tarzının ona Harp Okulu'nu ve seyre çıktığı yılları anımsattığını, hatta şu an ki koşusunun o dönemlerdeki gemi makarasından daha büyük olduğunu, daha rahat hareket alanı olduğunu söylüyor. Şunu hiç unutmamak lazım ki, onlar asker. Aklınıza gelebilecek her yerde yaşamaya ve hayatta kalmaya henüz 13-14 yaşında girdikleri askeri lisede öğrenmeye başlıyorlar. İster şu an olduğu gibi aşırı rutubetten duvarlar kabarsın, çatlasın, ister avluda koşuya çıktığı o küçücük alanda 1 turu 10 kişi beraberinde 15 saniyede tamamlasın ve saatlerce aynı kutu gibi yerde dönsün dolansın. Tüm bunlar idrak edilebilir şeyler ancak kimsenin suçsuz yere özgürlüğünün elinden alınması kabul edilemez.

Gökhan Yılmaz: Cansu, babasını özleyiyor mu? Babası gibi bir asker olmayı düşündü mü acaba hiç?

Cansu Eraydın: Babamı elbette ki çok özleyorum. Onun gibi bir babaya sahip olduğum için her gece ne kadar şanslı ve gururlu olduğumu düşünüp, huzur içinde uyuyorum. Ben babamın görev yaptığı savaş gemilerinin içerisinde koşuştururken büyüdüm. Babam gibi bir Deniz Subayı olmayı çok istedim, ancak kendisi ne kadar meşakkatli ve zor bir meslek, hatta bir yaşam tarzı olduğunu bire bir yaşamış bir insan olduğu için bu düşünceme pek sıcak bakmadı.

Gökhan Yılmaz: Siz bu davanın içinden birisiniz. Bire bir yaşadınız adeta süreci. Bize bu davayla ilgili bilmediğimiz, gözden kaçan ya da medyaya yansımayan bir şeyler söylebilir misiniz ya da bazı detaylar verebilir misiniz? Biz balyozu ne kadar biliyoruz, özüne inecek olursak biz neler bilmiyoruz? Neleri gözden kaçırdık?

Cansu Eraydın: Medyada, hüküm verildiği gün sanki bütün aileler kahrolmuş, ayılıp bayılmış gibi gösterildi. Ancak içerisinde adım atılacak yer kalmayan mahkeme salonu, heyet gittikten sonra asker ailelerine öylesine yakışan bir görüntü verdi ki; çoluk çocuk, eş dost, kimi sandalyelerin üzerinde, kimi demirlere tutunmuş birbirine kenetlenerek marşlar, sloganlar, gurur dolu cümlelerle haykırdı kıvancını.

O komik cezaların verildiği gün bizim beraatımız olmuştur. Biz bu masumiyet madalyasını yaşantımız boyunca onurla taşıyacağız.

O kadar çok değişik duyguyu bir arada yaşıyorsunuz ki; babanız suçsuz, zaten aylardır, yıllardır hapiste tutuluyor, bir de bunun üzerine 16-18-20 yıl arasında ağırlaştırılmış bir ceza alıyor. Ardından düşünüyorsunuz, neden bunlar benim başıma geliyor? Suçsuz ise neden bize bunları yaşattırıyorlar? Sonra geçmişe bakıyorsunuz. Sadece Türkiye'nin geçmişine değil; dünya geçmişine bir bakın; Galileo, Sokrates, Dostoevski, Nazım Hikmet gibi isimler yıllarca suçlu gösterilirken, bizim de aynı şeye maruz kalmamız bana hiç anormal gelmiyor. Onların suçları ne idi? Cevabı var mı? Yok! Babalarımızı da olmamış bir darbe, gitmedikleri defalarca kanıtlanan bir seminer toplantısı ve, sahteliği bilmaksızın kanıtlanan dandik CD'lerle içeride tutuyorlar. Pekala ama, benim asıl anlamadığım yapılan sahteciliklerde nasıl bu kadar dikkatsiz olunduğu ve amatör kalındığı!

Gökhan Yılmaz: Yaşadığınız ve yaşıyor olduğunuz bu zor ve uzun süreçte size kimler destek verdi? Yeterli desteği buldunuz mu eş dosttan, STK'lardan, askeri dayanışmalardan? Kamuoyu sizi ne kadar

sahiplendi Cansu?

Cansu Eraydın: Babam, annem ve ben yine en büyük desteği ve gücü birbirimizden aldık. Dede ve anneanne şefkatini her zaman arkamda hissettim. Onlar 3 gerçek darbe yaşamış ve bu sebeple zamanında üzülmüş, zorluklar çekmiş insanlar. Darbenin ne anlama geldiğini bildikleri için babamın tutuklanmasına anlam veremiyorlar, "Bu insanlar nasıl darbe yapmışlar, hani nerede ıslak imzalar, suçlandığı tarihte yurtdışında toplantıda olan baban nasıl aynı zamanda toplantıya katılabilir ki?" gibi çok haklı sorular soruyorlar.

Ardından çok kısa süre içerisinde tanıdığımız/tanımadığımız diğer mağdur ailelerle birleştik, ve kendi içimizde koskocaman bir aile oluverdik. Sonuçta, acılarımız da sevinçlerimiz de aynıydı. Birbirimizin dilinden en iyi yine biz anlıyorduk.

Ayrıca, kendi ailelerine bile zaman ayırmaya vakti olmayan, ancak, bu süreçte bizi asla yalnız bırakmayan çok yakın aile dostlarımız da her daim yanımızda oldukları için çok şanslıyız. Bir bakıyorsunuz, baba yarısının bile sizden sakındığı ilgi ve şefkati bambaşka insanlarda görüyorsunuz, hissediyorsunuz. Bu sürecin olumlu yönlerinden birisi sanırım, insanları gerçekten tanımak oldu.

Şunu da belirtmeliyim ki çeyrek asır boyunca babamın mensubu olduğu Deniz Kuvvetlerinden hiçbir destek almadık. Ancak medyada özellikle Ulusal Kanal ve Aydınlık Gazetesi'nin sesimizi duyurmaya vesile oldukları onlara için müteşekkirim.

Gökhan Yılmaz: Sizce orduya güven azaldı mı? TSK eski erkine, kuvvetine ne kadar hakim şuan?

Cansu Eraydın: Dava süresince TSK mensuplarının mesleki saygınlığını rencide etmeyi hedefleyen, adeta dalga geçer, aşağılar gibi isnatlar oluşturulması adaletin saygınlığı üzerinde kapkara bir leke olmuştur. Ancak; Türk halkının ordusuna karşı duyduğu güven sahte CD'lerle azalmaz; halk ordusuna duyduğu güveni ve inancı acımasız intikamlar peşinde olan kindar bir kesimin komploları uğruna harcatmaz. Bu karalama kampanyası en çok içerideki terör örgütüne ve ülkemizde gözü olan dış güçlerin işine yarar.

Ayrıca ordu demek sadece General/Subay/Astsubay demek değil. Ordu en başta Mehmetçik demek. Ben babamdan böyle öğrendim. Mehmetçiğe güven asla azalmaz.

Gökhan Yılmaz: Peki bu davalara toplumun bazı kesimlerinin baktığı gibi intikam alınıyor düşüncesiyle mi bakıyorsun? Siyaset, askeriyeden intikamını mı alıyor sence, yoksa ideolojilerin çarpışması mı bu? Neler oluyor asker ve politikacı arasında? Halk bu çemberin neresinde sence Cansu?

Cansu Eraydın: Balyoz davası; kavga, intikam ve kinin doğurduğu, derme-çatma, sahte, manipülatif dijital verilerle tezgâhlanmış bir iftira senaryosudur. Askerine yapılan sahtekârlığa intikam, kızgınlık, ideoloji, kişisel husumet gibi değişik nedenlerle destek verenler veya sessiz kalanlar ülkemizin altını oyanlarla aynı safa düşüklerini sanırım göremiyorlar.

Gökhan Yılmaz: Röportajımızın sonuna geldik artık, son olarak sana şunu sormak istiyorum: Bundan sonraki süreçte neler olur, senin ve hatta paylaşıyorsa seninle babanın düşünceleri, görüşleri nelerdir?

Cansu Eraydın: Askeriye ve onun mühim gücü bitirilebilir mi gerçekten? Bu davalar, tutuklamalar, suçlamalar nelere yol açar, ülkenin geleceğini nasıl görüyorsun?

Bu soruyu, hüküm verilmeden hemen önce, babamın son savunmasından bir alıntıyla cevaplandırmak istiyorum;

Sadece bugünün değil, Silahlı Kuvvetlerimizin, Bahriyemizin geleceği de budanıyor. Bugünün askeri öğrencisi, genç subayı, astsubayı, uzmanı; komutanlarının, arkadaşlarının başına gelenlere bakıyor. Özgüvenini yitirmiş, moralini kaybetmiş, kendisine de benzer tuzakların kurulacağı kaygısına düşmüş asker görev yapabilir mi?

Bir ülkeye yarım asır hizmet etmiş bir Genelkurmay Başkanı'nın terör örgütü yöneticisi olmakla suçlanmasının sadece kendisini değil komutanı olduğu tüm Silahlı Kuvvetler personelini rencide etmekten başka bir sonucu olamayacağını görmüyor musunuz?

Devletin yüzlerce generali-amirali, subayı-astsubayı örgüt üyeliği ile suçlanıyorsa bunu normal olduğunu kim söyleyebilir?

Yargı gibi Silahlı Kuvvetler de çalışanlarının kalitesi, eğitimi ve tecrübesi kadar işlevseldir. Gidenin, kaybedilenin yerine yenisini koyabilmek nesiller alır. Ordusunun nice devletini kuruluşundan çok daha eski olduğunu bilmeyen; bu işi kumdan kale yapmakla karıştıran, "Silahlı Kuvvetleri lağvedelim, yenisini kuralım" diyecek kadar akıllı tutulmuş sözde aydınlara sahip bu ülke bu kadar donanımlı insanına iftira ile kıyacak kadar zengin mi?

Dimağınızı şöyle bir yoklayın. Bundan kısa bir süre öncesine kadar Somali'den Libya'ya; Afganistan'dan Hint Okyanusu'na; Bosna'dan Lübnan'a barış, güven ve huzur taşıyan Silahlı Kuvvetlerimizin, Bahriyemizin bu gurur veren resminin solmaya başladığını görmüyor musunuz? Bizleri çok üzen artan kaza, kırım haberleri, şehit sayıları, bölücü terör örgütünün cüreti, meydan okuması bir tesadüf mü sanıyorsunuz?

Bir ülkenin diplomatik etkinliği, ekonomik gücü, ve askeri gücü ile desteklendiği kadardır. Düne kadar sorunları sıfırlamayı hedeflediğimiz en yakın komşularımızdan İran'ın Genelkurmay Başkanı, Irak'ın Başbakanı, Suriye'nin ise Devlet Başkanı marifetiyle ülkemize gözdağı veren açıklamalarının bu dönemde olması bir rastlantı mı sanıyorsunuz?

Kaynakları kısıtlı halkımızın ödediği vergilerle yetiştirilmiş askerini, aydınını hapse atmayı "demokratikleşme" olarak sunmaya çalışan zihniyet, demokratikleşmenin her şeyden önce "iyi işleyen bir parlamenter sistem" ve "adil bir adalet sistemi" olduğunu samimiyetle benimsediğinde rotamız tekrar Avrupa Birliği ve medeni dünya rotası ile buluşacaktır.

Gökhan Yılmaz: *Ekleme istediğin başka herhangi bir şey var mı?*

Cansu Eraydın: *Birbirinden değerli soruların için teşekkür ederim. Ne kadar insana ulaşabilirsek, bu ve benzeri davaları anlatabilirsek, bizler o kadar memnun oluruz. Gönüllerimiz müsterih, alnımız açık, bu davanın, bu zulmün bir an önce sonlanmasını diliyoruz.*

Teşekkürler...

Gökhan YILMAZ

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]
- [Diğer](#) [5]

Kaynak URL (23/04/2024 - 21:22 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/roportaj/dolayli-balyoz-magduru-cansu-eraydin>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/gokhan-yilmaz>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>

[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/diger>